

UIT DE GESCHRIFTEN VAN BAHÁ'U'LLÁH

Het feest wordt u eens in de maand op het hart gedrukt, ook al is het alleen met water. God heeft voorwaar beoogd de harten der mensen bijeen te brengen, ook al zou het alle inspanning in de hemel en op aarde vergen.

(Kitáb-i-Aqdas)

UIT DE GESCHRIFTEN VAN 'ABDU'L-BAHÁ

O gij getrouwe dienaren van de Aloude Schoonheid! In iedere tijdkring en beschikking werd het feest in hoge ere gehouden, en het spreiden van een is voor de beminden Gods als een prijzenswaardige daad beschouwd.

Dit is in het bijzonder heden ten dage het geval in deze onvergelykelijke Beschikking, in deze tijden van mensenlievendheid, wanneer dit hogelijk wordt toegejuicht, want dit wordt waarlijk gerekend tot die bijeenkomsten welke worden gehouden om God te aanbidden en te verheerlijken. Hier worden de heilige verzen, de hemelse odes en lofzangen aangeheven, wordt het hart beziel en in vervoering gebracht.

De voornaamste bedoeling is om deze roerselen van de geest te doen ontvlammen, maar tegelijkertijd houdt het natuurlijk in, dat zij die aanwezig zijn iets nuttigen, zodat de wereld van het lichaam de wereld van de geest zal weerspiegelen en het lichaam de eigenschappen van de ziel aanneemt;

en evenals de geestelijke genietingen hier overvloedig zijn, zijn de materiële genietingen het ook.

Gelukkig zijt gij, dat ge deze regel met al zijn mystieke betekenissen in acht neemt, waardoor de vrienden van God waakzaam en oplettend blijven, en hun gemoedsrust en vreugde wordt verschaft.

(Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá, p. 90-91.)

Wat het Negentiendaagsfeest betreft, daaraan moet gij de grootste aandacht schenken en er een vaste regel van maken. Want dit feest geeft de godminnenden gelukzaligheid, eenheid en liefde.

(Uit een onlangs vertaalde Tafel van 'Abdu'l-Bahá aan een gelovige.)

Uw brief heb ik ontvangen. Gij schreef over het Negentiendaagsfeest en dit verblijdde mijn hart. Deze bijeenkomsten maken dat de goddelijke dis neerdaalt vanuit de hemel en trekken de bekrachtigingen van de Albarmhartige aan. Ik hoop dat de ademtochten van de Heilige Geest over hen zullen strijken, en iedere aanwezige ertoe zullen brengen om in grote bijeenkomsten, met welsprekende bewoordingen en een hart dat overstroomt van de liefde Gods, het opgaan van de Zon van Waarheid en het glore van de Dagster die de gehele verlicht, aan te kondigen.

(Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá, p. 91.)

Gij hebt geschreven over de Negentiendaagse Feesten. Dit feest is een bringer van vreugde. Het is de grondslag van overeenstemming en eenheid. Het is de sleutel tot genegenheid en kameraadschap. Het verspreidt de eenheid der mensheid.

(Uit een onlangs vertaalde Tafel van 'Abdu'l-Bahá aan een gelovige.)

hecht veel waarde aan de negentiendaagse bijeenkomsten, opdat bij die gelegenheid de geliefden van de Heer en de dienaressen van de Barmhartige hun gelaat zullen wenden tot het Koninkrijk, de gebeden zullen zingen, Gods hulp zullen afsmecken, zich vol vreugde tot elkaar voelen aangetrokken, zullen groeien in zuiverheid en godsvrucht, in de vreze Gods en in het weerstand bieden aan hartstocht en zelfzucht. Op die wijze zullen zij zich losmaken van deze stoffelijke wereld en zich in geestvervoering onderdompelen.

(Uit een onlangs vertaalde Tafel van 'Abdu'l-Bahá aan de Geestelijke Raad van Spokane, Washington, USA.)

Ik smeeek God, uit Zijn oneindige milddadigheden, dat er vele van zulke bijeenkomsten zullen worden gehouden, en dat ook het Negentiendaagsfeest zal worden gevierd, zodat alle gelovigen, mannen en vrouwen, zich zullen bezighouden met het gewaden van God, het Hem loven en verheerlijken en het wijzen van de juiste weg aan de mensen.]

(Uit een onlangs vertaalde Tafel van 'Abdu'l-Bahá.)

Gij hebt geschreven over de bijeenkomst die werd gehouden in de wijk waar de stadspoort van staat. Noem het niet een bijeenkomst! Noem het een ontmoeting van heilige zielen; een samenkomst van godminnenden; een toevluchtsoord voor het volk van de Albarmhartige; een burcht voor allen die samenkomst een verblijfplaats van de maan en de sterren. Die bijeenkomst werd gezegend door de Heer alles mensen, en het feest heeft algemeen ingang gevonden, zoals het Heiligste Boek is uiteengezet.

(Uit een onlangs vertaalde Tafel van 'Abdu'l-Bahá aann een gelovige.)

U hebt gevraagd over het feest in iedere Bahá'í maand. Dit feest wordt gehouden om kameraadschap en liefde te bevorderen, om God te gedenken, met een berouwvol hart tot Hem te bidden en aan te moedigen tot heilzame werken.

Dat wil zeggen, de vrienden moeten zich bezighouden met God en Hem verheerlijken, de gebeden en heilige verzen lezen en elkaar met de uiterste genegen- heid en liefde bejegenen.

(Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá, p. 91.)

Wat betreft het Negentiendaagsfeest, dit verblijdt hart en verstand. Als dit feest op de juiste op de juiste manier wordt gehouden, dan zullen de vriend- den zich iederen negentien dagen geestelijk hernieuwd vinden en begiftigd met een kracht die niet van deze wereld is.

(Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá, p. 91)

Gij hebt de weledele heer ... geschreven over het feest.

Dit feest werd ingesteld door de Báb en moet om de negentien dagen plaats vinden. Ook de Gezegende Volmaaktheid (Bahá'u'lláh) heeft het voorgeschre- ven en aangemoedigd, en het herhaaldelijk gezegd. Daarom is het van het grootste belang. U moet er ongetwijfeld de grootste aandacht aan schenken dat dit ingang vindt en het als een punt van het grootste belang huldigen, zodat het regelmatig en trouw wordt gehouden. De

gelovigen van God moeten samenkomen en in de grootste liefde, vreugde en beminlijkheid met elkaar omgaan. Zij moeten zich (op deze feesten) met de grootste waardigheid en wellevendheid gedragen, de goddelijke verzen zeggen, nauwkeurig leerzame artikelen bestuderen, de Tafelen van 'Abdu'l-Bahá lezen, elkaar aanmoedigen en inspireren tot liefde voor de gehele mensheid, God aanroepen in volmaakte vreugde en bezieling, de verzen, de verheerlijking en lofprijzen zingen van de Bij-Zich-Bestaande Heer en met welsprekendheid toespraken houden. De bewoner van het huis moet de geliefden persoonlijk bedienen. Hij moet erop toezien dat iedereen zich op zijn gemak voelt en hij moet in uiterste nederigheid iedereen vriendelijk bejegenen. Als het feest op deze manier, en zoals hierboven gezegd, is geregeld, dan is dit feest het 'Heilige Avondmaal', want het resultaat is hetzelfde en de uitwerking is dezelfde.

(Tablets of 'Abdu'l-Bahá. p. 468-469.)

U moet het Negentiendaagsfeest blijven houden. Het is heel belangrijk; het is heel goed. Maar voordat u op de bijeenkomsten verschijnt, bevrijdt u dan eerst van alles wat u in uw hart meedraagt, ontdoe uw gedachten en uw geest van alles behalve God en laat uw hart spreken. Laat allen dit tot een samenkomst van liefde maken, de bron van verlichting, een bijeenkomst van het zich tot elkaar aangetrokken voelen; omgeeft deze bijeenkomst met de lichten van de Allerhoogste Schare, zodat u tezamen zult zijn in de grootste liefde.

O God! Verdrijf al die elementen die tot onenigheid leiden en bereid voor ons alle dingen dit tot eenheid en eendracht voeren! O God! Doe hemelse geuren op ons neerdalen en verander deze samenkomst in een hemelse samenkomst! Verleen ons iedere weldaad en elk voedsel der Kennis! Schenk ons het voedsel der hemelse Verlichting!

Overweegt deze dingen in uw hart, en betreedt dan het Eenheidsfeest.

Ieder van u moet zich afvragen hoe hij de andere leden op die bijeenkomst gelukkig en blij kan maken, en een ieder moet alle andere aanwezigen beter en hoger achten dan zichzelf en een ieder moet zichzelf als de mindere beschouwen. Zie de plaats van de anderen als verheven en uw eigen plaats als nederig. Als u handelt en leeft naar deze opdracht, weet dan voorwaar met zekerheid, dat dat feest het hemelse Voedsel is. Dan is dat Avondmaal het Heilig Avondmaal! Ik ben de Dienaar van die bijeenkomst.

(Star of the West, Deel IV, No. 7, p 120.)

Het Negentiendaagsfeest werd ingesteld door de Báb, en door Bahá'u'lláh in Zijn heilige boek, de Aqdas bekrachtigd, zodat de mensen kunnen samenkomen en elkaar liefde en vriendschap betonen, opdat de goddelijke mysteriën onthuld mogen worden. Het doel ervan is eendracht, opdat door deze vriendschap de harten ten volle mogen worden verenigd en er wederzijds hulpvaardigheid tot stand wordt gebracht. Daar degenen die deel uitmaken van de wereld der mensen niet kunnen bestaan zonder zich te verenigen, zijn samenwerking en wederzijdse hulp de basis van de menselijke samenleving. Zonder de verwerkelijking van deze twee voorname beginselen, is er geen mogelijkheid tot vooruitgang.... In het kort, ik hoop dat het Negentiendaagsfeest een grote geestelijke solidariteit tussen de vrienden zal bewerkstelligen, dat het de gelovigen tot een band van eenheid zal brengen, en dat zij dan zo verenigd zijn dat vanuit dit centrum de liefde en wijsheid zich naar alle kanten zullen verspreiden. Dit feest is een goddelijk feest.

Het is een Heilig Avondmaal. Het trekt als een magneet de bekrachtiging van God tot zich. Het brengt de verlichting van het hart teweeg.

Dagelijks worden er grote diners en banketten aangericht, de materiële genoegens en verfijnde maaltijden ten doel hebben. De mensen laten zich allerlei delicatessen en soorten bronwater opdienen, opdat zij zich maar kunnen vermaken. Daarna volgen bal en danspartijen. Al die dingen zijn voor het lichaam, maar deze kameraadschap behoort tot de vreugde van God, voor het deelhebben aan geestelijk voedsel, voor het

toelichten van geestelijke onderwerpen, voor het bespreken en uitleggen van de leringen en raadgevingen van God. Het is volstrekt geestelijk.

Ik hoop dat het Negentiendaagsfeest een vaste instelling wordt en goed wordt georganiseerd, zodat de heilige werkelijkheden die aan deze bijeenkomst ten grondslag liggen alle vooroordelen en twistpunten kunnen uitschakelen en de harten tot een schatkamer van liefde maakt. Ook al zou er onder bepaalde mensen de geringste ontstemming - een gebrek aan liefde - zijn, dan moet ervoor worden gezorgd dat dat geheel verdwijnt. Er moeten de grootste openheid en de zuiverste bedoelingen zijn.

Zij moeten zich verheugen in de liefde van God, en de kracht krijgen het geluk van de mensheid en het Woord van God te bevorderen. Met zulk een verheven viering moet dit feest een gevestigde instelling worden. Wanneer alle aanwezigen in deze bijeenkomst samen zijn, moeten zij hun gelaat keren naar het Abhá Koninkrijk en met geheel hun hart bidden en smeken tot de verheven troon en Gods vergeving afsmeaken voor alle tekortkomingen, de leringen lezen en zich inzetten om Hem te dienen.

Richt dan het feestmaal aan en dien verversingen rond. Zulke bijeenkomsten zullen voorzeker grote resultaten afwerpen! U kunt verzekerd zijn van materiële en geestelijke weldaden. Alle aanwezigen zullen in vervoering geraken door de frisse bries van Gods liefde, en de ademtocht van de Heilige Geest zal de harten bezielen met geweldige kracht.

Als deze bijeenkomst op zulk een rots wordt gevestigd, zal ze een kracht worden die hemelse bekrachtiging zal aantrekken, het middel zijn om het Licht van God te doen verschijnen, en zal de werkelijkheid van ieder onderwerp worden onthuld. Zulk een bijeenkomst zal onder de bescherming van God staan. Ik hoop dat u deze bijeenkomsten gereld zult houden en dat ze iedere keer, immermeer, het middelpunt zullen worden van alle deugden, de kern van Gods pracht.

Moge uw hart worden verlicht!

Moge uw gezicht gaan stralen!

Moge uw geest worden verhelderd!

Mogen uw gedachten een ruimer inzicht krijgen!

Moge uw geestelijke ontvankelijkheid worden vergroot!

Moge het rijk van God u omringen, en moge uw hart en hemelse schatkamer worden!

Dat hoop ik.

(Uit een toespraak tijdens een Negentiendaagsfeest, door 'Abdu'l-Bahá in London, Engeland, gehouden op 29 december 1912; aangehaald in Bahá'í News, No. 33, juli 1929, p. 1-2.)

UIT DE GESCHRIFTEN VAN SHOGHI EFFENDI EN UIT NAMENS HEM GESCHREVEN BRIEVEN.

Nog andere factoren die de ontwikkeling van dat Stelsel bevorderen en bijdragen tot de consolidatie ervan, waren o.a.: de vaste instelling van het Negentiendaagsfeest, zoals dat in de meeste Bahá'í gemeenschappen in oost en west wordt gehouden, met de drievoudige nadruk op de geestelijke, de consultatieve en de sociale aspecten van het Bahá'í gemeenschapleven.....

(God Schijdt Voorbij, p. 361)

Met betrekking tot het Negentiendaagsfeest vindt de Behoeder dat de voortreffelijke uiteenzetting over de

aard, de taak en het doel, die in een van

de laatste afleveringen van de Nieuwsbrief staat, zo uitgebreid is en zo getrouw weergegeven, dat hij het niet nodig vindt er verder op terug te komen en erover uit te weiden. Hij heeft er echter geen bezwaar tegen als u de behoefte voelt de gedachte die in de uiteenzetting staat verder uit te werken, waarin speciaal op het geestelijke, het bestuurlijke en het sociale aspect van deze belangrijke Bahá'í instelling de nadruk wordt gelegd.

(Uit een brief van 6 september 1933, geschreven namens Shoghi Effendi aan de Nationale Geestelijke Raad van de Verenigde Staten en Canada.)

Deze instelling die door Bahá'u'lláh is gevestigd, is door de Behoeder beschreven als de grondslag van de nieuwe Wereldorde. De Nationale Geestelijke Raad maakt hieruit op, dat het de plicht is van iedere gelovige om deze feesten bij te wonen, tenzij men ziek is of uitstедig. In een algemene brief aan de Plaatselijke Geestelijke Raden van enkele jaren geleden is erop gewezen, dat de Behoeder opdracht heeft gegeven het Negentiendaagsfeest volgens het hieronder volgende schema te houden: het eerste deel, dat een geheel geestelijk karakter draagt, wordt gewijd aan het lezen uit de Bahá'í heilige geschriften; het tweede deel bestaat uit algemene beraadslaging over de zaken die het Geloof aangaan, waarbij de Plaatselijke Geestelijke Raad aan de gemeenschap verslag uitbrengt over zijn activiteiten, om suggesties en advies vraagt, en ook mededelingen doet over boodschappen die zijn binnen gekomen van de Behoeder en de Nationale Geestelijke Raad. Het derde deel is de ontmoeting van alle vrienden waarbij iets te eten en te drinken wordt aangeboden. Alleen stemgerechtigde gelovigen kunnen deelnemen aan de Negentiendaagsfeest, maar ook jonge mensen onder de 21 jaar die Bahá'í zijn, vooral als ze tot een Bahá'í familie behoren, kunnen erbij zijn.

Deze bijeenkomst moeten worden beschouwd als de ware kern van ons Bahá'í gemeenschapsleven. Als de Negentiendaagse Feesten op de juiste manier worden geleid en worden bijgewoond door een Bahá'í gemeenschap die er het belang ten volle van ziet, dienen ze om onze geest van geloof te vernieuwen en te verdiepen, ons vermogen tot gezamenlijk handelen te vergroten, misverstanden uit de weg te ruimen en ons volledig op de hoogte te houden van alle plaatselijke, nationale en internationale Bahá'í activiteiten.

(Uiteenzetting van de Nationale Geestelijke Raad van de Verenigde Staten, Bahá'í Procedure, Artikel 1, blad 6, zoals vermeld in de hierboven genoemde brief, namens Shoghi Effendi, van 6 september 1933.)

Het voornaamste doel van het Negentiendaagsfeest is om de gelovigen de gelegenheid te geven suggesties te doen aan de Plaatselijke Geestelijke Raad, die ze op zijn beurt weer kan doorgeven aan de Nationale Geestelijke Raad.

De Plaatselijke Geestelijke Raad is dan ook het aangewezen medium, waardoor de plaatselijke Bahá'í gemeenschappen in verbinding staan met het lichaam van de nationale vertegenwoordigers. De Conventie moet beschouwd worden als een tijdelijke bijeenkomst die bepaalde specifieke taken heeft uit te voeren gedurende een korte afgebakende tijd. Het heeft die functie dus voor een beperkte tijd en alleen gedurende de zittingen van de Conventie, terwijl het beraadslagen in alle andere gevallen wordt gedaan door alle gelovigen samen via de Plaatselijke Geestelijke Raden.

(Uit een brief van 18 november 1933, geschreven namens Shoghi Effendi aan de Nationale Geestelijke Raad van de Verenigde Staten en Canada.)

Met betrekking tot uw vraag over Bahá'í feesten is Shoghi Effendi geheel de mening toegedaan, dat de vrienden bij zulke gelegenheid zowel op de geestelijke als de bestuurlijke kanten de nadruk moeten leggen. Want beide elementen zijn van het grootste belang voor het succes van ieder Bahá'í feest.

Het is daarom de plicht en de verantwoordelijkheid van iedere Bahá'í als individu of als groep om het juiste evenwicht tussen die twee te bewaren. Zolang de gelovigen deze twee niet hebben leren combineren, kan er geen hoop bestaan dat zij enig werkelijk blijvend voordeel uit deze religieuze feesten zullen putten. Een belangrijk deel van het feest moet natuurlijk gewijd zijn aan het lezen van de heilige Woorden. Want daaruit kunnen de vrienden de inspiratie en het inzicht putten, die ze nodig hebben om succes te hebben met hun voor de Zaak.

(Uit een brief van 27 mei 1934, geschreven namens Shoghi Effendi aan een gelovige.)

Met betrekking tot de Negentiendaagse Feesten is Shoghi Effendi de mening toegestaan, dat de gelovigen moeten worden doordrongen van het belang deze bijeenkomst bij te wonen die, naast hun geestelijke betekenis, een hoogst belangrijk middel vormen om een hecht en blijvend contact tussen hen en het lichaam van de door hem gekozen vertegenwoordigers in de plaatselijke gemeenschap.

Men mag echter geen ingrijpende maatregelen treffen, zoals het verstoten van een gelovige uit de gemeenschap, ingeval iemand deze feesten niet bijwoont. Iedere gelovige moet zelf tot het besef komen wat de Zaak in dit opzicht van hem vereist. Ieder dreigement kan vruchteloos zijn, tenzij het is gebaseerd op een beroep op het eigen geweten en de eigen verantwoordelijkheid.

(Uit een brief van 22 december 1934, geschreven namens Shoghi Effendi aan een gelovige.)

Wat betreffende uw vraag aangaande het gebruik van muziek tijdens de Negentiendaagse Feesten, wil hij alle vrienden verzekeren dat hij dit niet alleen goedkeurt, maar het zelfs raadzaam vindt dat de gelovigen tijdens hun bijeenkomsten gebruik maken van hymnen die Bahá'ís zelf hebben gecomponeerd, en ook van liederen, gedichten en gezangen die zijn gebaseerd op de heilige woorden.

(Uit een brief van 7 april 1935, geschreven namens Shoghi Effendi aan een gelovige.)

Met betrekking tot uw vraag over de Negentiendaagse Feesten. Deze bijeenkomsten zijn zonder twijfel van speciaal belang voor de vrienden, daar ze zowel een sociale als een bestuurlijke betekenis hebben en om die reden ook geregeld door alle erkende gelovigen moeten worden bijgewoond. Ze moeten ook volgens de Bahá'í kalender om de negentien dagen worden gevierd.

(Uit een brief van 12 april 1935, geschreven namens Shoghi Effendi aan een gelovige.)

Betreffende de aard van het Negentiendaagsfeest.

In de Aqdas heeft Bahá'u'lláh duidelijk het geestelijke en sociale karakter van deze instelling geopenbaard. Op de bestuurlijke betekenis is echter door de Behoeder de nadruk gelegd als een directe reactie op de groeiende behoeften van de Bahá'í gemeenschap in deze vormende periode van de Bahá'í tijd-rekening om zich beter te oefenen in de beginselen en de praktijk van het Bahá'í bestuur.

(Uit een brief van 29 juli 1935, geschreven namens Shoghi Effendi aan de Nationale Geestelijke Raad van de Verenigde Staten en Canada.)

Wat betreft het Negentiendaagsfeest; in een vorige brief aan de Nationale Geestelijke Raad heeft de Behoeder duidelijk gemaakt dat dit feest, hoewel het geen bindende verordening is, door Bahá'u'lláh wordt beschouwd als in hoge mate wenselijk en verdienstelijk. In de Aqdas heeft Hij speciaal de nadruk gelegd op

het geestelijk en gewijde karakter ervan en ook op het sociale belang ervan in de Bahá'í gemeenschap als een middel om nauwere vriendschapsbanden en eenheid onder de gelovigen te bewerkstelligen. De bestuurlijke betekenis van dit feest is door de Behoeder uiteengezet met het oog op de groeiende behoefte van de vrienden aan een beter onderricht in de begin-selen en methoden van het Bahá'í bestuur.

De Betekenis van het Negentiendaagsfeest is dan ook drievoudig. Het is een bijeenkomst die van belang is op godsdienstig, sociaal en bestuurlijk gebied.

Als deze drie onderdelen alle worden gecombineerd, kan en zal dit feest zeer zeker de beste en de meeste resultaten afwerpen. De vrienden moeten echter op hun hoede zijn dat ze niet teveel nadruk leggen op de betekenis van deze door Bahá'u'lláh gecreëerde instelling. Ze moeten er ook voor zorgen het belang ervan niet te onderschatten of te verkleinen.

(Uit een brief van 2 oktober 1935, geschreven namens Shoghi Effendi aan de Nationale Geestelijke Raad van de Verenigde Staten en Canada.)

. . . wat betreft de Negentiendaagse Feesten; deze zijn niet strikt verplicht, maar de gelovigen moeten wel trachten ze geregeld bij te wonen, en wel voor-namelijk om de twee volgende redenen: ten eerste, omdat ze de geest van dienstbaarheid en vriendschap in de gemeenschap bevorderen en ten tweede met het oog op het feit dat ze de gelovigen een prachtige gelegenheid bieden om de aangelegenheden van de Zaak volop te bespreken en de middelen te vinden voor een voordurende verbetering in het beleid van Bahá'í activiteiten.

(Uit een brief van 30 november 1936, geschreven namens Shoghi Effendi aan een gelovige.)

Uw derde vraag betreft de dag waarop het feest iedere maand moet worden gehouden. De Behoeder deelt in antwoord daarop mede, dat er geen speciale dag voor is vastgesteld; maar het zou aanbeveling verdienen en bijzonder geschikt zijn als de vrienden deze bijeenkomst houden op de eerste dag van iedere maand.

(Uit een onlangs vertaalde brief van 1 december 1936, geschreven namens Shoghi Effendi aan een gelovige.)

De voornaamste gelegenheid om bestuurlijke vraagstukken te bespreken, hebben de vrienden op de Negentiendaagse Feesten, waar de leden van de Raad alle gelovigen uit de gemeenschap kunnen ontmoeten en gezamenlijk de aangelegenheden van de Zaak bespreken, en nieuwe gedragslijnen en methoden naar voren kunnen brengen. Maar ook dan moeten er geen toespelingen worden ge-maakt op personen.

(Uit een brief van 27 maart 1938, geschreven namens Shoghi Effendi aan een gelovige.)

Wat betreft uw vraag met betrekking tot het laatste Negentiendaagsfeest, heeft Shoghi Effendi er geen bezwaar tegen als de vrienden het op één van de schrikkeldagen willen vieren. Zij mogen het ook tijdens de vastenmaand vieren, mits ze zich dan onthouden van voedsel.

(Uit een brief van 2 augustus 1939, geschreven namens Shoghi Effendi aan een gelovige.)

Nu met betrekking tot uw laatste gewaardeerde brief waarin u vroeg of de gelovigen het recht hebben openlijk kritiek te uiten op een of andere handel-wijze of het beleid van een Raad; ieder loyaal en nadenkend lid van de gemeenschap heeft niet alleen het recht, maar ook de dwingende verantwoordelijkheid om volkomen openhartig, maar met gepaste eerbied en achting voor het gezag van de Raad, iedere suggestie, aanbeveling

of kritiek naar zijn geweten te uiten, teneinde bepaalde bestaande toestanden of beleidskwesties in zijn plaatselijke gemeenschap te verbeteren of te herstellen, en het is de plicht van de Raad ook zorgvuldig aandacht te besteden aan dergelijke gezichtspunten die hem door één van de gelovigen worden voorgelegd.

De beste gelegenheid voor dit doel is het Negentiendaagsfeest dat naast de sociale en geestelijke kanten, in verscheidene bestuurlijke behoeften en vereisten van de gemeenschap voorziet, waarbij de belangrijkste is de nood-zaak voor openhartige en opbouwende kritiek en bedachtzaamheid ten aanzien van de stand van zaken binnen de plaatselijke Bahá'í gemeenschap.

Maar andermaal moet er de nadruk op worden gelegd dat alle kritiek en discussies van negatieve aard die als resultaat kunnen hebben dat de Raad als besuurslichaam wordt ondermijnd, nauwgezet moeten worden vermeden. Want anders wordt het karakter van de Zaak zelf in gevaar gebracht en zal er verwarring en onenigheid in de gemeenschap heersen.

(Uit een brief van 13 december 1939, geschreven namens Shoghi Effendi aan een gelovige.)

Wat betreft de tijd voor het houden van de Negentiendaagse Feesten en verkiezingen; de Behoeder wil uw Raad graag adviseren om bij de vrienden erop aan te dringen zulke bijeenkomsten te houden op de voorgeschreven dag vóór zonsondergang. Als dat niet mogelijk is, dan is het toegestaan ze op voorgaande dag te houden.

(Uit een brief van 24 december 1939, geschreven namens Shoghi Effendi aan de Nationale Geestelijke Raad van de Verenigde Staten en Canada.)

Er is geen enkel bezwaar tegen bijeenkomsten in de open lucht, zolang ze met waardigheid worden gehouden.

(Uit een brief van 14 oktober 1941, geschreven namens Shoghi Effendi aan een gelovige.)

Hij was zeer verheugd te vernemen dat u de feesten houdt, daar ze een plaats van samenkomst voor de vrienden vormen en meehelpen hen tot elkaar te brengen en hen in het Geloof te verdiepen.

(Uit een brief van 5 maart 1946, geschreven namens Shoghi Effendi aan een gelovige.)

Wat betreft uw vraag over de Negentiendaagse Feesten; dit is in feite een zaak van ondergeschikt belang, en de Raad zou daarover moeten beslissen; het ligt voor de hand dat bijeenkomsten die voor een bepaalde datum zijn

aangekondigd, niet kunnen vervallen. Wat betreft het bijwonen ervan door niet-Bahá'ís: dit moet stellig worden vermeden; zou er echter een niet-gelovige op een Negentiendaagsfeest komen, dan moet hem niet de deur worden gewezen, daar dit heel pijnlijk voor hem zou zijn.

(Uit een brief van 21 september 1946, geschreven namens Shoghi Effendi aan een gelovige.)

. . . met betrekking tot uw vraag: het geestelijke gedeelte van het Negentiendaagsfeest houdt in dat er gebeden van Bahá'u'lláh en de Meester worden gezegd. Als er daarna gelegenheid wordt gegeven om uit de leringen te lezen, dan mogen zijn (de Behoeders) geschriften daarvoor ook dienen, maar het vormt niet een deel van het geestelijke deel van de bijeenkomst.

(Uit een brief van 15 december 1947, geschreven namens Shoghi Effendi aan een gelovige.)

Met betrekking tot wt u hem vroeg over de Bahá'í heilige geschriften kan hij u zeggen, dat daaronder worden verstaan de geschriften van de Báb,

Bahá-'u'lláh en 'Abdu'l-Bahá, en dat alleen deze in het zuiver geestelijke gedeelte van het feest moeten worden gelezen.

(Uit een brief van 11 mei 1948, geschreven namens Shoghi Effendi aan de Nationale Geestelijke Raad van Australië en Nieuw-Zeeland.)

Tijdens het geestelijke gedeelte van het Negentiendaagsfeest kan men ieder willekeurig stuk uit de geschriften van de Báb, Bahá'u'lláh en de Meester lezen, en ook uit de Bijbel en de Qur'án, daar deze ook heilige boeken zijn.

In dit deel van de bijeenkomst hoeft men zich niet te beperken tot gebeden, hoewel er wel gebeden gezegd kunnen en moeten worden.

(Uit een brief van 18 oktober 1948, geschreven namens Shoghi Effendi aan een gelovige.)

Het bijwonen van het Negentiendaagsfeest is niet verplicht, maar wel in hoge mate gewenst, en de vrienden zouden alles in het werk moeten stellen zichzelf dit maandelijks geestelijke en gezamenlijke bijeenzijn niet te onthouden.

(Uit een brief van 23 december 1948, geschreven namens Shoghi Effendi aan een gelovige.)

Ieder stad zal zijn eigen Geestelijke Raad krijgen, en niet in een aantal wijken worden verdeeld. Natuurlijk kunnen er wel per wijk Negentiendaagse Feesten worden gehouden als er in een stad zeer veel Bahá'ís wonen.

(Uit een brief van 31 maart 1949, geschreven namens Shoghi Effendi aan een gelovige.)

De kwestie met betrekking tot het geestelijke gedeelte van het feest is onduidelijk geworden, omdat hij één keer de term 'geestelijk' in de strikte zin van het woord heeft gebruikt, waarmee uiteraard werd bedoeld het zeggen van gebeden, en een andere keer in lossere verband in de zin zoals Bahá'ís het gewoonlijk opvatten, n.l. het bijeenkomen en het lezen uit de geschriften dat voorafgaat aan het bestuurlijke of consultatieve gedeelte van het Negen-tiendaagsfeest. De tweede verklaringen hebben geen enkele invloed op de wijze waarop dit deel van het feest wordt gehouden, dat, in ieder geval in het oosten, altijd wordt geopend met gebeden, waarna er Tafelen en passages uit de geschriften van Bahá'u'lláh of de Meester of de Behoeder kunnen worden gelezen, of wat dat aangaat, aanhalingen uit de Bijbel of de Qur'án.

(Uit een brief van 11 april 1949, geschreven namens Shoghi Effendi aan de Nationale Geestelijke Raad van de Verenigde Staten.)

De Bahá'ís moeten leren niet persoonlijk te worden en hun neiging - zo normaal bij mensen - te overwinnen om partij te kiezen en erover te twisten. Zij moeten ook werkelijk leren gebruik te maken van het grootste beginsel van beraadslaging. Er wordt tijdens het Negentiendaagsfeest tijd uitgetrokken waarin de gemeenschap haar ideeën naar voren kan brengen en suggesties kan doen aan de Raad; de Raad en de gelovigen zouden

zich moeten verheugen op deze heerlijke tijd van het uitwisselen van gedachten, en er niet bang voor zijn of het weglaten. Evenzo moeten de leden van de Raad ten volle mee-doen aan de consultatie en in hun besluiten de belangen van de Zaak vooropstellen en niet de persoonlijke dingen, waarbij de wil van de meerderheid de doorslag geeft.

(Uit een brief van 30 juni 1949, geschreven namens Shoghi Effendi aan de Nationale Geestelijke Raad van Duitsland en Oostenrijk.)

Het Naw-Rúz feest moet gehouden worden op 21 maart vóór zonsondergang en houdt geen verband met het Negentiendaagsfeest. Het Negentiendaagsfeest heeft een bestuurlijke functie, terwijl Naw-Rúz ons nieuwjaar is, een feest van gastvrijheid en vreugde.

(Uit een brief van 5 juli 1950, geschreven namens Shoghi Effendi aan de Nationale Geestelijke Raad van de Verenigde Staten.)

De Behoeder heeft nooit van enige beslissing gehoord waarbij een gelovige die drie achtereenvolgende Negentiendaagse Feesten heeft overgeslagen, zijn stemrecht kan worden ontnomen. Hij vindt hoegenaamd niet dat zo'n handeling gerechtvaardigd is. De hele kwestie is of iemand zichzelf als Bahá'í beschouwt of niet, en bereid is zich te houden aan de beginselen van het Geloof, en het gezag van de Behoeder en het bestuur te aanvaarden. Of deze persoon in staat is, en in psychologisch opzicht, altijd in een toestand verkeert feesten en Bahá'í bijeenkomsten bij te wonen, is een geheel ander onderwerp. Als iemand duidelijk laat uitkomen dat hij niet beschouwd wenst te worden als een actief lid van de Bahá'í gemeenschap, of er niets mee te maken wil hebben, en geen gebruik meer wil maken van zijn stemrecht, moet zijn naam van de kieslijst worden afgevoerd; maar als iemand zich wel als Bahá'í beschouwt en om verschillende redenen niet in staat is actief te zijn in de aangelegenheden van de gemeenschap, mag hij beslist niet van de kieslijsten worden afgevoerd, en zeker niet nu het aantal Bahá'í in de gemeenschap zo gering is.

(Uit een brief van 2 maart 1951, geschreven namens Shoghi Effendi aan de Nationale Geestelijke Raad van Duitsland en Oostenrijk.)

Het is toegestaan muziek te maken tijdens het geestelijke gedeelte - of de andere gedeelten - van het Negentiendaagsfeest.

(Uit een brief van 30 juni 1952, geschreven namens Shoghi Effendi aan de Nationale Geestelijke Raad van de Verenigde Staten.)

Wat betreft de vragen die u in uw brief opwierp:

Ten eerste vindt hij dat, hoewel er in principe zeker geen aanleiding is om tijdens het eerste deel van het feest geen passages uit andere heilige geschriften te lezen, het over het algemeen raadzaam is uit de eigen heilige geschriften te lezen tijdens dat deel van het feest, daar dat in het bijzonder de gelegenheid is dat de Bahá'ís samenkomen om zich geestelijk te verdiepen.

De kwestie van de plaats waar de Negentiendaagse Feesten moeten worden gehouden is iets waarover de Geestelijke Raad moet beslissen; maar de Hazíratu'l-Quds lijkt over het algemeen de meest aangewezen plaats. Zolang de vrienden geen andere plaats van aanbidding hebben . . . zal dat gebouw tevens worden gebruikt voor zowel religieuze bijeenkomsten als bestuurlijke doel-einden.

Als in bepaalde omstandigheden een speciaal feest wordt gegeven ten huize van één van de gelovigen en

dit met de goedkeuring van de Geestelijke Raad gebeurt, kan daartegen geen bezwaar zijn, maar over het algemeen vindt hij het beter om de Hazíratu'l-Quds te gebruiken.

(Uit een brief van 18 februari 1954, geschreven namens Shoghi Effendi aan een gelovige.)

De geliefde Behoeder heeft mij opgedragen u te schrijven over een actie die onlangs door uw Nationale Raad is ondernomen, zoals is vermeld in uw Bahá'í-News van januari/februari, namelijk dat niet-Bahá'ís Negentiendaagse Fees-ten mogen bijwonen, als 'door een verklaarde gelovige wordt borg gestaan' voor de ernst van hun interesse in het Geloof.

De Behoeder vraagt mij uw aandacht te vestigen op het feit dat geen van de instellingen van het Geloof, noch de voornaamste beginselen ervan om welke reden dan ook veranderd mogen worden.

Het Negentiendaagsfeest is een instelling van de Zaak, die het eerst werd vastgelegd door de Báb, later werd bekrachtigd door Bahá'u'lláh en die nu een voornaam onderdeel uitmaakt van het Bestuurstelsel van het Geloof. Deze Negentiendaagse Feesten zijn voor de Bahá'ís en alleen voor de Bahá'ís, en van dit beginsel mag niet worden afgeweken.

Daarom meent de Behoeder dat u het besluit van uw Raad om de feesten toe-gankelijk te maken voor 'bijna-Bahá'ís' toe te laten tot de Nedentiendaagse Feesten, en zeker niet tot het consultatieve gedeelte van het feest.

De Behoeder beseft in welke geest u dit voorstel heeft geopperd, en wel om het onderrichtswerk krachtiger voortgang te doen vinden; maar hij meent dat het op den duur afbreuk zou doen aan het Geloof en daarom zou moeten worden herroepen zoals eerder vermeld.

(Uit een brief van 28 mei 1954, geschreven namens Shoghi Effendi aan de Nationale Geestelijke Raad van Duitsland en Oostenrijk.)

Er kan op ieder gewenst uur en op iedere gewenste plaats uit de Geschriften van de Báb en Bahá'u'lláh worden gelezen; zo kunnen ook de Geschriften van 'Abdu'l-Bahá vrijelijk tijdens het geestelijke gedeelte van het feest worden gelezen. De Behoeder heeft bepaald, dat tijdens het geestelijke deel van het feest het lezen worden beperkt tot de Geschriften van de Báb en Bahá'u'lláh en in mindere mate van de Meester; en in dat gedeelte moet men niet uit de geschriften van de Behoeder lezen. Alleen tijdens het consultatieve deel van het feest mogen geschriften van de Behoeder worden gelezen. Natuurlijk is er geen bezwaar tegen om tijdens het gedeelte van de beraadslaging uit de geschriften van de Báb, Bahá'u'lláh en 'Abdu'l-Bahá te lezen.

(Uit een brief van 27 april 1956, geschreven namens Shoghi Effendi aan een gelovige; gepubliceerd in het Australische Bahá'í Bulletin en aangehaald in

Bahá'í News, No. 335, van januari 1959, p. 5.)

Tijdens de Bahá'í feesten mag gebruik worden gemaakt van instrumentale muziek. Er is geen bezwaar tegen om te applaudiseren als blijk van waardering.

Als iemand op de avond van een Negentiendaagsfeest een afspraak heeft gemaakt om te onderrichten, wordt het aan hemzelf overgelaten om te beoordelen wat het belangrijkste is.

(Uit een brief van 20 augustus 1956, geschreven namens Shoghi Effendi aan een gelovige.)

Het is ondenkbaar en volkomen ontoelaatbaar dat iemand in een Bahá'í gemeenschap wordt toegestaan bij

hem thuis een feest te geven en aan één van de gelovigen de toegang tot zijn huis te weigeren, en uw Raad moet dan dienovereenkomstig in krachtige termen aan de betrokken Raad schrijven en erop wijzen, dat de Behoeder niet alleen hogelijk verbaasd is hiervan kennis te nemen, maar dit ook in de krachtigste bewoordingen afkeurt.

Iedere Bahá'í mag een feest bijwonen: een plaatselijke Bahá'í, een Bahá'í uit een andere plaats, en zeker een geïsoleerde Bahá'í uit de omgeving.

(Uit een brief van 27 mei 1957, geschreven namens Shoghi Effendi, aan de Nationale Geestelijke Raad van Groot-Brittannië en Ierland.)